

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 15CoE/293/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7815204960
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 09. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Valéria Mihalčinová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2017:7815204960.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Valérie Mihalčinovej a sudcov JUDr. Milana Končeka a JUDr. Evy Baranovej v exekučnej veci oprávneného: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 807 598, zastúpený advokátskou kanceláriou Advocate s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pribinova 25, IČO: 36 865 141, proti povinnému: B. E.Í., nar. XX.XX.XXXX, A. XXX, Š., o vymozenie 344,39 Eur s príslušenstvom a o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie súdnemu exekútorovi: JUDr. Ivan Nestor, so sídlom Haburská 49/A, Bratislava, pod sp. zn. EX 7394/15, o odvolaní oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Rožňava, č. k.: 12Er/466/2015-24 zo dňa 07.03.2016, takto

rozhodol:

I. P o t v r d z u j e uznesenie.

II. Náhradu trov odvolacieho konania stranám n e p r i z n á v a.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie napadnutým uznesením žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku.

2. V odôvodnení uviedol, že medzi účastníkmi bola dňa 19.11.2012 uzatvorená Zmluva o úvere, na základe ktorej bol povinnému poskytnutý úver vo výške 500,00 Eur, ktorý sa povinný zaviazal splácať v 12 mesačných splátkach vo výške 82,00 Eur. Povinný sa zaviazal zaplatiť oprávnenému poskytnutý úver zvýšený o príslušný poplatok vo výške 484,00 Eur, t. j. celkovo mal zaplatiť sumu 984,00 Eur. Zmluvu o úvere súd posúdil ako zmluvu spotrebiteľskú. Oprávnený má v predmete svojej činnosti poskytovanie úverov z vlastných zdrojov, teda pri poskytovaní úveru postupoval v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti. Povinný vystupuje v zmluve ako fyzická osoba, nepodnikateľ, ktorý nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej, alebo inej podnikateľskej činnosti. Klausula o aplikácii Obchodného zákonníka, či označenie zmluvy, ako zmluvy o úvere podľa Obchodného zákonníka nie je prekážkou v aplikácii všeobecných ustanovení Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách. Spotrebiteľ sa svojej ochrany nemôže vzdať ani inak zhoršiť svoje postavenie. Pri posudzovaní veci sa veriteľ (oprávnený) úveru nemôže zbaviť povinnosti učiniť zadosť aj ustanoveniam zákona o spotrebiteľskom úvere, aj s poukazom na to, že je len poskytovateľom peňažných prostriedkov (nie aj tovaru alebo služieb, ktoré by sa mali obstaráť). Neuvedenie účelu, na ktorý boli poskytnuté peňažné prostriedky v zmluve o úvere, nemôže bez ďalšieho zhoršiť postavenie spotrebiteľa. Aj za použitia všeobecného interpretačného ustanovenia § 54 OZ, týkajúceho sa spotrebiteľských zmlúv je totiž namieste pri pochybnostiach o obsahu zmlúv, výklad priaznivejší pre spotrebiteľa. Podľa názoru súdu dôkazné bremeno na preukázanie toho, že úver bol poskytnutý na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania úverového dlžníka ťaží toho, kto tvrdí takúto výnimku. Je na veriteľovi, aby preukázal, že sa jedná o iný, nespotebiteľský úver, úprava ktorého by sa mala riadiť príslušnými ustanoveniami Obchodného zákonníka. Z predmetnej Zmluvy je evidentné, že táto bola uzavretá na pripravenom tlačive, do ktorého sú vpísané údaje o povinnom a výške úveru. Povinný nemal možnosť meniť obsah Všeobecných podmienok poskytnutia

úveru oprávneného, ktoré tvoria neoddeliteľnú časť uzavretej Zmluvy. Povinný teda mal možnosť len akceptovať alebo neakceptovať Zmluvu ako celok. Spotrebiteľská zmluva nie je samostatným typom zmluvy (aj keď je v OZ pomenovaná), ale možno ju označiť ako druh zmluvy, pre ktorú najmä OZ, ale aj iné právne predpisy, ustanovujú osobitné podmienky a určujú, aké náležitosti zmluva musí obsahovať a naopak, ktoré v nej nesmú byť, tzv. neprijateľné podmienky na ochranu tzv. slabšej zmluvnej strany. Úprava spotrebiteľskej zmluvy tvorí právny základ ochrany spotrebiteľa v súkromno-právnych vzťahoch a je základným inštitútom tzv. spotrebiteľského práva. Povaha a význam verejného záujmu, z ktorého vychádza ochrana, ktorú OZ zaručuje spotrebiteľom, odôvodňujú to, že vnútroštátny súd má posudzovať ex offio nekalý charakter zmluvnej podmienky, a tým vyrovnávať nerovnováhu, ktorá existuje medzi spotrebiteľom a predajcom alebo dodávateľom. Ochrana, ktorú poskytuje OZ spotrebiteľom, umožňuje aj exekučnému súdu preskúmať spotrebiteľskú zmluvu obsahujúcu nekalú podmienku aj vtedy, ak spotrebiteľ nenamieta nekalý charakter tejto podmienky, pretože buď nepozná svoje práva, alebo je odradený ich uplatniť z dôvodu nákladov, ktoré by súdne konanie predstavovalo. Neplatnosť takejto podmienky však nespôsobuje neplatnosť celej zmluvy, pokiaľ túto podmienku možno oddeliť od ostatných náležitostí zmluvy. Oprávnený sa domáhal práv z uzavretej zmluvy proti povinnému žalobou na Stálom rozhodcovskom súde zriadenom zriaďovateľom Slovenská rozhodcovská a.s., so sídlom v Bratislave. Rozhodcovský súd založil svoju právomoc rozhodnúť o spore na základe Rozhodcovskej zmluvy uzavretej medzi účastníkmi dňa 19.11.2012, ktorú posúdil ako prijateľnú a vo veci rozhodol tak, že žalobe vyhovel. Riešenie sporov - rozhodcovská doložka - je upravené v Článku II Rozhodcovskej zmluvy, v tomto znení: „1. Všetky spory, ktoré vzniknú zo Zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXX uzatvorenej dňa 19.11.2012 vrátane sporov o jej platnosť, výklad alebo zrušenie, ako aj spory, ktoré vzniknú z dohody o vyplnení zmienok zabezpečujúcej uvedenú úverovú zmluvu a uplatnenia práv z takto vyplnenej zmenky, vrátane sporov o jej platnosť, výklad alebo zrušenie, budú riešené: a) pred Stálym rozhodcovským súdom (v zmysle Čl. I Rozhodcovskej zmluvy sa ním rozumie Stály rozhodcovský súd zriadený spoločnosťou Slovenská rozhodcovská, a.s. so sídlom Karloveské rameno 8, 841 04 Bratislava, IČO: 35 922 761, zapísaná v Obchodnom registri Okresného súdu Bratislava I, oddiel: Sa, vložka č. 3530/B), ak žalujúca zmluvná strana podá žalobu na Stálom rozhodcovskom súde; rozhodcovské konanie bude vedené podľa vnútorných predpisov Stáleho rozhodcovského súdu, a to jedným rozhodcom ustanoveným podľa vnútorných predpisov Stáleho rozhodcovského súdu, pričom účastník rozhodcovského konania môže do 15 kalendárnych dní od doručenia rozhodcovského rozsudku podať Stálemu rozhodcovskému súdu žiadosť o preskúmanie rozhodcovského rozsudku; rozhodcovský rozsudok preskúmava iný rozhodca ustanovený podľa vnútorných predpisov Stáleho rozhodcovského súdu, b) pred príslušným súdom Slovenskej republiky, ak žalujúca zmluvná strana podá žalobu na súde podľa príslušného právneho predpisu (zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok). 2. Zmluvné strany sa dohodli, že pokiaľ ktorákoľvek zo zmluvných strán podá žalobu o rozhodnutie akéhokoľvek sporu, ktorý vznikne z právnych vzťahov uvedených v bode 1 tohto článku zmluvy vrátane sporu o platnosť, výklad alebo zrušenie zmluvy o úvere na všeobecnom súde, považuje sa táto skutočnosť za rozvázovacia podmienku tejto rozhodcovskej zmluvy; ustanovenie tejto vety sa nepoužije v prípade, ak pred podaním žaloby na všeobecnom súde bola podaná žaloba na rozhodcovský súd vo veci, v ktorej je touto rozhodcovskou zmluvou v súlade s vnútornými predpismi Stáleho rozhodcovského súdu založená právomoc Stáleho rozhodcovského súdu.“ Praktickým dôsledkom ustanovenia o rozhodcovskej doložke tak, ako je formulovaná v Článku II Rozhodcovskej zmluvy je, že spotrebiteľovi je fakticky odopretá možnosť brániť svoje práva pred všeobecným súdom v prípade, ak oprávnený podá žalobu na rozhodcovský súd. Z celkového formátu rozhodcovskej zmluvy (vo forme tlačiva) vyplýva, že ide o rovnaký typ zmluvy, aký veriteľ používal pri poskytovaní úverov fyzickým osobám, pričom ide o zmluvy, ktoré boli vopred veriteľom pripravené pre veľký počet dlžníkov, ktorí pri ich uzatváraní nemohli ovplyvniť ich obsah a zmluvné dojednania. Rozhodcovská zmluva uzavretá medzi veriteľom a povinným ako dlžníkom je teda typizovanou formulárovou zmluvou, v ktorej sa doplnili len údaje povinného, číslo a dátum uzatvorenia zmluvy. Spotrebiteľ teda podľa uvedenej úpravy nemá žiadnu možnosť ovplyvniť alternatívu riešenia sporu. Poučenie povinného o dôsledkoch uzatvorenia rozhodcovskej zmluvy s tým, že výber jednej z alternatív riešenia sporu spočíva na žalobcovi, nie je možné považovať za kvalifikované vysvetlenie vážnych dôsledkov rozhodcovského konania, poukázania na rozdiely oproti rozhodovaniu na všeobecnom súde a ponechanie spotrebiteľovi sa za primeraných okolností rozhodnúť vo vzťahu k rozhodcovskej zmluve. Ide len o zostručnenie obsahu rozhodcovskej zmluvy v tom smere, že oprávnený povinnému uviedol, že bude rozhodovať rozhodcovský súd vybraný oprávneným a že spor môže byť rozhodovaný aj v súdnom konaní a v neposlednom rade, že výber je na žalobcovi. Rozhodcovská zmluva uzavretá so spotrebiteľom, ak má byť právom akceptovateľná, ako prejav zmluvnej autonómie, musí byť výsledkom slobodnej vôle oboch

zmluvných strán. Slobodná vôľa vyžaduje informácie o možnosti voľby medzi viacerými riešeniami a informácie o tom, čo tá ktorá voľba konkrétne znamená. Dôsledkom takto uzavretej rozhodcovskej zmluvy je, že spotrebiteľ v skutočnosti ešte pred vznikom akéhokoľvek sporu stráca právo brániť sa voči nárokom veriteľa na riadnom súde v mieste svojho bydliska. Predmetná rozhodcovská doložka spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, pričom spotrebiteľ nemohol ovplyvniť jej obsah, čím napĺňa znaky neprijateľnej podmienky v zmysle ust. § 53 ods. 1 OZ a je v súlade s ust. 53 ods. 5 OZ absolútne neplatná. Keďže rozhodcovská doložka, ktorá mala založiť legitimitu pre exekučný titul, je neprijateľnou a absolútne neplatnou, aj výkon práv a povinností z takejto doložky odporuje zákonu a dobrým mravom. Exekučný titul vydaný v rozhodcovskom konaní rozhodcovským súdom, ktorý založil svoju právomoc na základe neplatnej rozhodcovskej zmluvy, nemožno považovať za spôsobilý exekučný titul vydaný v súlade so zákonom. Súd prvej inštancie na základe uvedeného zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia.

3. Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote odvolanie oprávnený a navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zrušil a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Namietal, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 písm. f) O.s.p.) a zároveň má konanie inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 205 ods. 2 písm. c) O.s.p.). Vytýkal súdu prvej inštancie, že prekročil rámec svojej preskúmvacej činnosti podľa Exekučného poriadku s poukazom na znenie jeho ustanovenia § 44 ods. 2 a ustanovenia § 45 ods. 1 a 2 zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní. Exekučný súd na základe exekučného titulu, žiadosti o udelenie poverenia a návrhu na vykonanie exekúcie posudzuje exekučný titul z formálnej a materiálnej stránky. Formálne preskúmvanie exekučného titulu, v danom prípade rozhodcovského rozsudku, sa obmedzuje na dodržanie jeho formálnych náležitostí podľa ustanovenia § 34 ZRK. Preskúmvaním materiálnej stránky zisťuje exekučný súd, či sú splnené hmotnoprávne predpoklady exekučného titulu, teda jeho dovolenosť, možnosť a súlad s dobrými mravmi. Exekučný súd sa však musí obmedziť len na skúmanie výroku exekučného titulu, pretože zákonné ustanovenie zaväzuje skúmať rozhodcovský rozsudok, nie rozhodcovské konanie. Pritom podmienkou pre zastavenie konania je zjavný nedostatok exekučného titulu, ktorý zaväzuje k niečomu objektívne nemožnému, právom nedovolenému alebo k niečomu, čo je v rozpore s dobrými mravmi. S poukazom na Nález ÚS SR č. ÚS 5/2000 mal za to, že exekučný súd nemôže svoje rozhodnutie založiť na odôvodnení právneho posúdenia veci. Zákon o rozhodcovskom konaní umožňuje účastníkovi v prípade nesúladu takého rozsudku so zákonom podrobiť ho na návrh preskúmaniu všeobecným súdom. Napadnutým rozhodnutím však súd prvej inštancie zrušil rozhodnutie rozhodcovského súdu spôsobom, ktorý ho pozbavuje práva domáhať sa plnenia zo zmluvy. Postupom podľa § 45 ZRK exekučný súd teda nahradil konanie o žalobách o zrušenie rozhodcovských súdov exekučným konaním, čo je v rozpore s obsahom a účelom zákona o rozhodcovskom konaní a navyše pozbavuje účastníka konania jeho základných práv, a to práva na prejednanie veci v civilnom dvojinštatančnom konaní. Inou vadou, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, je podľa oprávneného v konkrétnom prípade neúplné zistenie skutkového stavu veci súdom prvej inštancie, ktorý uviedol, že zmluvnými stranami nebola dojednaná žiadna rozhodcovská zmluva, rozhodcovská doložka. Oprávnený s povinným uzatvára rozhodcovskú zmluvu podľa § 3 a nasl. zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní formou samostatného právneho úkonu a to na samostatnej listine. V niektorých prípadoch je rozhodcovská doložka dohodnutá v rámci všeobecných obchodných podmienok, ktoré sú pre zmluvné strany záväzné. Poukázal na zákon č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní a na ustanovenie § 53 ods. 4 písm. r) zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník. Konajúci súd však tieto skutočnosti dostatočne nezisťoval a tak zaťažil konanie vadou nedostatočne zisteného skutkového stavu. V prejednávanej veci teda konajúci súd konal nad rámec zákonných ustanovení.

4. Súdny exekútor a povinný sa k odvolaniu nevyjadrili.

5. Vzhľadom na skutočnosť, že dňa 01. júla 2016 nadobudol účinnosť zákon č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len CSP), ktorý dňom svojej účinnosti v zmysle § 473 CSP zrušil zák. č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov bol Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací v zmysle § 34 CSP povinný pri rozhodovaní o odvolaní aplikovať CSP ako nový procesný predpis.

6. Krajský súd v Košiciach príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 CSP), vzhľadom na včas podané odvolanie (§ 362 ods. 1 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie mu predchádzajúce v

zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 378 - 384 CSP, bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP) a dospel k záveru, že napadnuté uznesenie je vo výroku vecne správne, a preto ho podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

7. Podľa ustanovenia § 44 ods. 2 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) v znení neskorších predpisov súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu. Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie.

8. Citované ustanovenie Exekučného poriadku obsahuje úpravu, podstatou ktorej je preskúmanie, či žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul sú v súlade so zákonom. Len súlad všetkých troch uvedených písomností so zákonom umožňuje poverenie udeliť, naopak, nesúlad i len jednej z nich so zákonom udelenie poverenia vylučuje.

9. Základnou podmienkou na vydanie poverenia na vykonanie exekúcie je platný exekučný titul, ktorý nezaväzuje na plnenie objektívne nemožné, právom nedovolené a v rozpore s dobrými mravmi. V prejednávanej veci exekučným titulom je rozhodcovský rozsudok, vydaný na základe rozhodcovskej zmluvy, ktorú účastníci uzavreli spolu so zmluvou o úvere. Preto základnou podmienkou na posúdenie, či plnenie, na ktoré rozhodcovský rozsudok zaväzuje, je plnenie právom dovolené je posúdenie, či rozhodcovský rozsudok bol vydaný na základe platne dohodnutej rozhodcovskej zmluvy.

10. Súd prvej inštancie zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie z dôvodu, že strany neuzavreli platnú rozhodcovskú zmluvu.

11. Pri skúmaní, či exekučný titul bol vydaný orgánom na to oprávneným, má exekučný súd právo posúdiť aj platnosť uzavretej rozhodcovskej doložky, ak exekučným titulom v konaní je rozhodcovský rozsudok vydaný na základe tejto rozhodcovskej doložky. Súdna prax je jednotná v názore, že už v štádiu posudzovania splnenia zákonných predpokladov pre poverenie súdneho exekútora na vykonanie exekúcie, ale aj v priebehu celej exekúcie, sa exekučný súd okrem iného zaoberá tým, či rozhodnutie (iný titul) uvedené v návrhu na vykonanie exekúcie bolo vydané orgánom s právomocou na jeho vydanie a či z hľadísk zakotvených v príslušných právnych predpisov ide o rozhodnutie (iný titul) vykonateľné tak po stránke formálnej, ako aj materiálnej. Pokiaľ oprávnený v návrhu na vykonanie exekúcie označí za exekučný titul rozsudok rozhodcovského súdu, je exekučný súd oprávnený a zároveň povinný riešiť otázku, či rozhodcovské konanie prebehlo na základe uzavretej rozhodcovskej zmluvy.

12. Rozhodcovskú zmluvu, ktorú účastníci konania uzavreli súčasne so Zmluvou o úvere č. XXXXXXXXXX. Exekučný súd posúdil rozhodcovskú zmluvu ako neprijateľnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve, pretože od spotrebiteľa vyžaduje, aby riešil spory výlučne v rozhodcovskom konaní, a to aj napriek tomu, že ustanovuje možnosť voľby.

13. Odvolací súd sa stotožňuje s posúdením uvedenej rozhodcovskej zmluvy ako neprijateľnej zmluvnej podmienky, ktorá od spotrebiteľa vyžaduje, aby riešil spory výlučne v rozhodcovskom konaní, a to aj napriek tomu, že ustanovuje možnosť voľby, ktorá je však len iluzórna a v konečnom dôsledku núti spotrebiteľa podrobiť sa arbitráži. Obsah zmluvy bol dopredu daný a spotrebiteľ ju mohol len ako celok odmietnuť alebo sa jej ako celku podrobiť, pričom nič na tom nemení ani skutočnosť, že rozhodcovská zmluva bola vyhotovená na samostatnej vopred naformulovanej listine, ktorú povinný vlastnoručne podpísal. Povinný ako spotrebiteľ sa reálne vopred vzdal práva na účinnú ochranu, a to či už z nevedomosti alebo nemožnosti vplyvať na obsah zmluvy, čo je v podmienkach právneho štátu neprijateľné a čo má podľa § 53 ods. 1, ods. 4 Občianskeho zákonníka za následok, že táto podmienka je od počiatku neplatnou.

14. Podľa § 53 ods. 1 veta prvá Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“).

Podľa § 53 ods. 4 písm. r) Občianskeho zákonníka za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré vyžadujú v rámci dojednanej rozhodcovskej doložky od spotrebiteľa, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní.

Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa ustanovenia § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

Podľa ustanovenia § 2 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch, veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

Podľa ustanovenia § 2 písm. a) zákona o spotrebiteľských úveroch spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania.

15. Predmetná zmluva spĺňa všetky náležitosti spotrebiteľskej zmluvy podľa § 52 - § 54 Občianskeho zákonníka, preto ju súd prvej inštancie správne posudzoval ako spotrebiteľskú zmluvu.

16. Dôvodom zamietnutia žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bolo vyslovenie neplatnosti rozhodcovskej doložky, ktorá neoprávňovala rozhodcovský súd vo veci konať a vydať rozhodcovský rozsudok. Uvedená skutočnosť predstavuje vadu exekučného titulu, ktorú nemožno odstrániť a pre ktorú sa rozhodcovský rozsudok stáva nespôsobilým exekučným titulom. Takýto rozhodcovský rozsudok nemôže byť podkladom na vykonanie exekúcie, preto súd prvej inštancie postupoval správne, keď zamietol žiadosť súdneho exekútora na vykonanie exekúcie.

17. Z týchto dôvodov odvolací súd potvrdil napadnuté uznesenie ako vecne správne podľa ust. § 387 ods. 1 CSP.

18. Pre rozhodnutie o odvolaní oprávneného bolo podstatné posúdenie rozhodcovskej zmluvy a rozhodcovského rozsudku ako exekučného titulu, preto sa odvolací súd ďalšími odvolacími dôvodmi oprávneného nezaoberal.

19. O náhrade trov odvolacieho konania, odvolací súd podľa § 262 CSP v spojení s § 255 CSP rozhodol tak, že žiadna strana nemá nárok na ich náhradu, pretože oprávnený nebol v konaní úspešný a povinnému žiadne trovy konania nevznikli.

20. Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. v znení účinnom od 01. mája 2011).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).